

Усі вищезазначені методи з використанням засобів музейної педагогіки сприяють соціальній реабілітації та адаптації внутрішньо переміщених дітей. Так їх використання буде розвивати soft skills, окрім цього це сприятиме творчому та інтелектуальному розвитку особистості.

Соціальна реабілітація дітей засобами музейної педагогіки – це дієвий інструмент, який допомагає легше інтегруватися до нового середовища, а також пізнати себе та світ, розвивати soft skills і найголовніше долати кризові ситуації.

Список використаних джерел

1. Війна очима дітей: в Україні збирають дитячі малюнки для NFT-аукціоні (2022). URL: <https://life.pravda.com.ua/culture/2022/03/18/247873/> (дата звернення: 18.04.2022).
2. Діденко Н. Методичні аспекти використання педагогіки у фаховому коледжі. Освітній проєкт «На уорк». 2020. URL: <https://naurok.com.ua/metodichni-aspekti-vikoristannya-muzeyno-pedagogiki-u-fahovomu-koledzhi-206040.html> (дата звернення: 18.04.2022).
3. Музейна педагогіка: теорія і практика : наук.-мет. посіб. / І. В. Удовиченко. К.: Логос, Національний музей історії України, 2017. 72 с.
4. Сторітелінг як метод навчання. URL: <https://www.creativeschool.com.ua/blog/storitelling-yak-metod-navchannya/> (дата звернення: 18.04.2022).

Яна Пильгун

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Здатність вихователя до професійного зростання, творчого саморозвитку, досягнення високого рівня професійної зрілості характеризується оволодінням майбутніми педагогами під час навчання у закладі вищої освіти професійно-творчою компетентністю. Результатом якої є вироблення індивідуального стилю діяльності у майбутніх вихователів та розвиток їх педагогічної майстерності, яка характеризується вільним володінням інноваційними методиками організації різноманітних видів творчої діяльності дітей дошкільного віку, професійною готовністю до творчої співпраці з дітьми, прагненням до творчих досягнень, творчому підході до навчання, прагненням до безперервної самоосвіти, подальшого самовдосконалення, співробітництва та співтворчості, творчим ставленням до справи. Це дозволить молодому фахівцеві самостійно і усвідомлено ставити нові цілі, визначати актуальні пріоритети, швидко й мобільно будувати професійну кар'єру, вміло адаптуватися у власному житті.

Аналіз наукових досліджень вчених (А. Богуш, Н. Бібік, С. Бондар, І. Зязюн, Г. Беленька, О. Коберник, В. Кузь, В. Луговий, Н. Ничкало, В. Огнев'юк, С. Сисоєва, О. Пометун та ін.) доводить, що рівень творчого професійного розвитку майбутніх педагогів значною мірою визначається професійною компетентністю, педагогічною майстерністю, психологічною готовністю до майбутньої педагогічної діяльності.

Серед різновидів професійної компетентності вихователя дошкільного навчального закладу (комунікативної, мовленнєвої, методичної, наукової, інформаційної, особистісної, моральної, соціальної, рефлексивної та ін.) важливе значення у підготовці студентів, що визначає їх готовність до педагогічної творчості, набуває проблема формування творчої компетентності. Вважаємо, що для вихователів закладів дошкільної освіти з високим рівнем творчої компетентності характерний: творчий стиль діяльності, висока працездатність, творча активність, креативність, ініціативність та наполегливість у творчому пошуку, творче відношення до майбутньої педагогічної діяльності, уміння розвивати творчі здібності дітей дошкільного віку.

Розглянемо зміст творчої компетентності як важливої складової професійної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. Творча компетентність майбутніх вихователів включає в себе: розуміння законів розвитку дитячої творчості, особливостей формування творчого мислення, уяви та фантазії дітей, актуалізації їх інтелектуально-творчого потенціалу. Для цього педагогам потрібно володіти високим рівнем педагогічної творчості та професійної майстерності, мати розвинене педагогічне мислення.

С. Бондар визначає творчу компетентність як знання, уміння, навички, ставлення, необхідні для успішної творчої діяльності, та можливість використати їх у житті, тобто на практиці. Насамперед це здатність людини генерувати ідеї, висувати гіпотези, фантазувати, виявляти асоціативне мислення, можливість бачити протиріччя; здатність переносити знання та вміння у нові ситуації, відмовитися від стандартної ідеї, подолати інертність думки; уміння незалежно оцінювати і критично мислити [1, с. 32].

У процесі дослідження ми дійшли висновку, що творча компетентність вихователів закладів дошкільної освіти означає опанування ними найвищого рівня педагогічної майстерності й творчості, яка передбачає психологічну готовність майбутнього вихователя до творчої діяльності з дітьми дошкільного віку, характеризується прагненням до подальшого творчого професійного самовдосконалення.

Вважаємо, що творча компетентність – це важлива багатфакторна риса сучасного вихователя закладу дошкільної освіти, що визначає професійну готовність педагога діяти креативно в різних педагогічних та життєвих ситуаціях. Тому виховання творчої компетентності в умовах

закладу вищої освіти відіграє важливу роль у процесі професійної підготовки майбутніх вихователів.

Таким чином, головне завдання у професійній підготовці майбутнього фахівця дошкільної освіти в навчально-виховній діяльності закладу вищої освіти повинно бути зосереджено на творчій індивідуальності майбутнього фахівця, актуалізації професійного потенціалу, формуванні гуманістичних педагогічних цінностей, які в подальшому складуть основу його педагогічної творчості.

Список використаних джерел

1. Гуманізація процесу навчання в школі: навч. посібник / за ред. С. П. Бондар. 2-ге вид. допов. Київ: Стилос, 2001. 256 с.

Олександр Підгорний

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІЛІСНОЇ НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ В УЧНІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Проблема формування цілісної картини світу в учнів є досить важливою на сучасному етапі розвитку освіти, але її вирішення пов'язане із реалізацією ідей Нової української школи.

Модернізація системи освіти України направлена на активне формування цілісної картини світу школярів. З маленького віку дитина сприймає світ цілісно, таким як він є, і коли є чітке розгалуження на предмети, в учнів в тій чи іншій мірі руйнувалася уявлення про цілісну картину світу. Учні важко знайти взаємозв'язки як між навчальними предметами у школі, так і у докільці, суспільстві та світі загалом. Концепція нової української школи ставить своїм першочерговим завданням забезпечити розвиток світогляду маленької особистості (учня), тобто продовжити формувати цілісну наукову картину світу, не порушуючи природне світосприйняття. У Концепції нової української школи наголошено на необхідності формування окремих компетентностей в учнів, основою яких є цілісна наукова картина світу, де інформація постійно впорядковуються, доповнюються, змінюється та трансформується у цілісну систему. Окрім цього, запропоновано ряд інтегрованих курсів природничого спрямування, які допоможуть у формуванні цілісних уявлень про наукову картину світу. Тому питання щодо формування цілісної картини світу нині є дуже актуальним [2].

Відповідно до законів щодо різних рівнів національної освітньої політики, провідним контентом її реалізації визначено особистісний та компетентнісний підходи. Зокрема, ці підходи є основою формування освітнього середовища (в єдності і цілісності його змістової, процесуальної